

Sygn. akt I C 1857/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Gładysz-Wójcik

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. z siedzibą w L.

przeciwko P. Ś.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt: I C 1857/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.a r.l. z siedzibą w L. pozwem wniesionym dnia 22.04.2014r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie zażądała zasądzenia od pozwanego P. Ś. kwoty 1.420, 41 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Na uzasadnienie żądania powód podał, że na podstawie zawartej w dniu 20.12.2013 r. umowy cesji wierzytelności przejął od (...) Towarzystwo (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nie zapłaconych składek ubezpieczeniowych wynikających z zawartych z tym Towarzystwem umów ubezpieczenia, w tym umów obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów ***oraz umów ubezpieczenia nieruchomości***. Powód wskazał, że pozwany do chwili obecnej nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z Polisy nr (...) z dnia 29.10.2012 r. na kwotę 1.191,65 zł, płatną do dnia 29.10.2012 r. Nadto powód wyjaśnił, że na wartość żądania pozwu, oprócz w/w kwoty należności głównej składa się także kwota 228,76 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek z okres od 30.10.2012 r. do 21.04.2014 r.

Nakazem zapłaty z dnia 20.05.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacenie na rzecz powoda w/w kwoty wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwany P. Ś. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw, wobec czego postanowieniem z dnia 10.07.2014 r. wskazany wyżej Sąd przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowego w Świdnicy.

Pismem z dnia 30.09.2014r. Sąd Rejonowy w Ś.(k. 15) wezwał pełnomocnika strony powodowej do uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz zobowiązał do złożenia w terminie 14 dni – pod rygorem zastosowania sankcji z art. 207 par. 6 kpc - poświadczonych za zgodność z oryginałem przez tego pełnomocnika: umów ubezpieczeniowych zawartych z pozwanym (opisanych w pozwie), wezwania do zapłaty skierowanego do pozwanego przez pierwotnego wierzyciela i dowodu doręczenia pozwanemu, umowy przelewu wierzytelności opisanej w pozwie

wraz z załącznikiem do tej umowy, z którego będzie wynikało w jakiej wysokości przelano wierzytelność przysługującą wobec pozwanego, z jakiego tytułu oraz za jakie okresy została ona obliczona, a także do złożenia wszystkich dokumentów wymienionych w uzasadnieniu żądania pozwu oraz na liście dowodów.

Pismem z dnia 6.10.2014 r. (**k.18**) strona powodowa podtrzymała swoje pierwotne żądanie uzasadniając je identyczną argumentacją jak wskazana w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz wniosła o przeprowadzenie dowodu: z umowy cesji wierzytelności, zawiadomienia o cesji wierzytelności i częściowego wykazu wierzytelności.

Pozwany P. Ś. w odpowiedzi na pozew (k. 49) wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że kwestionuje on fakt, iż strona powodowa umową z dnia 20.12.2013 r. nabyła od (...)U. S.A. sporną wierzytelność albowiem, żaden z dołączonych do pozwu dokumentów faktu tego nie wykazuje, nadto zaprzeczył, aby otrzymał wcześniej jakiegokolwiek zawiadomienie o przelaniu wierzytelności, bowiem otrzymał je dopiero wraz z odpisem pozwu. Zarzucił także, iż częściowy wykaz wierzytelności nie jest dowodem istnienia zobowiązania pozwanego, o którym mowa w pozwie, gdyż jest to jednostronne oświadczenie pełnomocnika strony powodowej, a także strona powodowa nie złożyła do akt niniejszej sprawy polisy opisanej w niniejszym pozwie. Jednocześnie pozwany zaprzeczył, aby zawarł z w/w Towarzystwem (...) polisę opisaną w pozwie, z której wynikałby po stronie pozwanego obowiązek zapłaty kwoty żądanej w pozwie oraz zakwestionował zarówno istnienie przedmiotowej umowy, ale także wysokość wynikającego z niej zobowiązania oraz termin płatności. Zarzucił, że strona powodowa nie tylko nie załączyła do pozwu w/w polisy, ale też nie podała żadnych okoliczności dotyczących zawarcia polisy oraz jej treści, wobec czego pozwany nie ma możliwości pełnego ustosunkowania się do żądania pozwu.

Nadto pismem z dnia 8.02.2015 r. pozwany przyznał, że otrzymywał maile, telefony i pisma, w których pracownicy w/w Towarzystwa wprowadzali go w błąd, wskutek czego pozwany był zmuszony wielokrotnie składać oświadczenia o rozwiązaniu umowy ubezpieczenia, którą ostatecznie skutecznie wypowiedział.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany P. Ś. zawarł z (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. umowę polisy nr (...) z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pismem z dnia 29.10.2012 r. pozwany wypowiedział w/w ubezpieczycielowi przedmiotową umowę, który to fakt ubezpieczyciel ten potwierdził. W kolejnych pismach z dnia 31 stycznia 2013 r. oraz z 19.04.2014 r. pozwany kolejny raz powiadomił w/w ubezpieczyciela o wypowiedzeniu przedmiotowej polisy oraz, że zawarł nową umowę polisy OC z innym ubezpieczycielem, t.j. (...) S.A. , o numerze (...).

(dowód: pisma pozwanego wraz z dowodem nadania do (...)U. w W. –k. 58a-61)

W dniu 20.12.2013 r. (...) Towarzystwo (...) w W. zawarło ze stroną powodową (...) S.a r.1. z siedzibą w L. umowę sprzedaży wierzytelności.

Sąd zważył.

Powództwo nie może być uwzględnione.

Jak wskazano wyżej, Sąd zobowiązał stronę powodową do złożenia w określonym terminie – pod rygorem zastosowania sankcji z art. 207 par. 6 kpc - poświadczonych za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda: umów ubezpieczeniowych zawartych z pozwanym (opisanych w pozwie), wezwania do zapłaty skierowanego do pozwanego przez pierwotnego wierzyciela oraz dowodu jego doręczenia pozwanemu, a także załącznika do umowy przelewu wierzytelności opisanej w pozwie, z którego będzie wynikało w jakiej wysokości przelano wierzytelność przysługującą wobec pozwanego, z jakiego tytułu oraz za jakie okresy została ona obliczona, a nadto do złożenia wszystkich dokumentów wymienionych w uzasadnieniu żądania pozwu oraz na liście dowodów, lecz strona powodowa nie przedstawiła Sądowi żadnego z nich, a zwłaszcza załącznika do umowy przelewu wierzytelności, który stanowi integralną część tej umowy i za jego pomocą powód winien wykazać, że skutecznie przejął wierzytelność w stosunku do

pozwanego wynikającą ze spornej polisy. Jednocześnie pozwany zakwestionował zarówno zasadność, jak i wysokość żądania pozwu. W tej sytuacji należy przyznać rację pozwanemu, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem strona powodowa twierdzi, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego opisaną w pozwie, to winna udowodnić ten fakt. Tymczasem przeprowadzone dowody opisane wyżej nie dają Sądowi możliwości obiektywnej weryfikacji twierdzeń powoda, gdyż wobec zarzutów podniesionych przez pozwanego, a opisanych wyżej, twierdzenia powoda budzą uzasadnione wątpliwości Sądu tak co do zasady, jak i wysokości żądanej zapłaty i nie zmienia tego fakt zawarcia w/w umowy polisy, ostatecznie przyznany przez pozwanego. Nadto Sąd miał na uwadze, że strona powodowa nie ustosunkowała się do żadnego z zarzutów poniesionych przez pozwanego w jego piśmie procesowym z dnia 8.02.2015 r. i załączonych do tego pisma dokumentów, z których wynika jednoznacznie, że pozwany skutecznie wypowiedział w/w ubezpieczycielowi umowę polisy opisaną w pozwie.

Zdaniem Sądu, częściowy wykaz wierzytelności nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności powoda wobec pozwanego, nie korzysta z mocy dowodowej dokumentu oraz nie rodzi domniemania istnienia wierzytelności, a zatem należało uznać, że skoro powód nie udowodnił swoich twierdzeń, to powództwo podlega oddaleniu w całości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.